

W GŁOS NARODU

Informacyjny dziennik demokratyczny

Nr. 217

Częstochowa niedziela/poniedziałek 15/16 września 1946 r.

Rok II.

Niemcy napadają na Polskę

na Polskę

W ostatnim czasie mnożą się — najwidoczniej wskutek jakiegoś wewnętrznego porozumienia niemieckiego — artykuły w prasie niemieckiej, obrazujące trudności, jakie powstają dla gospodarki niemieckiej z przyłączenia połaci dawnych Niemiec za Odrą i Nisą do Polski. Wykazuje się ubytok w płodach rolnych w ogólnym budżecie niemieckiej gospodarki, a równoczesny przybytek ludności i zagęszczenie liczby mieszkańców na zachodzie Niemiec, wskutek przybywania niekierowników i wysiedlonych z Polski i Czechosłowacji. Prasa niemiecka reaguje również ostro na wyrażone ostatnio pretensje Łużyczan do autonomii w ramach państw słowiańskich.

Po raz pierwszy jednak na publicznych zebraniach poruszono — i to w ostrej formie — sprawę polskich granic zachodnich. Na zebraniu partii socjal-demokratycznej w Berlinie przyjęto rezolucję, zwracającą się do Sprzymierzonych, aby poddali rewizji swoje stanowisko w sprawie granic polskich i oddali Niemcom ziemie za Odrą i Nisą. Przewodniczący Franz Neumann stwierdził w przemówieniu, że Polacy „wielkie połacie tego odwiecznie niemieckiego kraju, tak nam obecnie potrzebnego, aby wyżywić nasz naród, pozostawili nieobsiane”. W rezolucji stwierdzono, że „oderwanie tych ziem, które niegdyś były śpichlerzem Niemiec, a obecnie są tak ważne dla wyżywienia narodu niemieckiego, jest czynem o nieobliczalnych następstwach wobec obecnego położenia na polu żywnościowym” oraz, że „terytoria te są odwiecznie niemieckie i ufamy, iż Sprzymierzeni przy wytyczeniu granic przyszłych Niemiec nie oderwą ich od macierzy”.

Co do nas, wiemy jedno: argumenty o „spichlerzu” niemieckim na wschodzie są tak stare, jak stare jest niemieckie dążenie na wschód i łakome spoglądanie ku temu, co cudze. Czy to wówczas, gdy starzy Germanie toczyli boje ze Słowianami nad Łabą, czy wówczas, gdy Fryderyk zabierał sobie Wielkopolskę, czy wówczas, gdy Hitler pisał „Mein Kampf” w celi Landsbergu, czy wrzesie wówczas, gdy Łódź przechrzczono na Litzmannstadt, nigdy nie wystarczyło Niemcom „Lebensraum” i w miarę, jak pochłaniali łapczywie wielkie połacie zrabowanych ziem, rósł ich apetyt na nowe zdobycze.

Czy przypadkiem nie słyszeliśmy już piosenki, że „spichlerzem niemieckim” jest Ukraina? I bodaj słyszeliśmy to nieraz... Nie tylko gefreiter-führer, ale i sam papa Hindenburg na długo jeszcze przed pięknym Adolfem twierdził to samo...

I wiemy, że jeżeli gdzie, to u Niemców największe zastosowanie ma przysłowie: „l'appetit vient en mangeant”.

Charakterystyczne jest narastanie liczby i siły tych rewizjonistycznych głosów niemieckich. Ze są one wymierzone w naszą stronę — nie dziwnego, Niemcy atakują w punkcie, stanowiącym sól dziejów prusactwa.

To zresztą nakazał führer w swym liście-testamencie do Keitla, pisząc — „musimy odzyskać ziemie na wschodzie”. Ten rozkaz chcą wszyscy Niemcy wykonać za każdą cenę. Czy dziwić się więc należy, że nowi Stresemani w rodzaju Schumachera program ten podjęli?

To właśnie zresztą powiedział jeden z korespondentów zagranicznych na konferencji prasowej w Stuttgarcie, urządzanej po przemówieniu Byrnesa, oświadczając, że podobne wynurzenia (jak niemieckie na marginesie mowy Byrnesa) słyszał już raz, a mianowicie w r. 1925, ogłoszone przez... Stresemana.

Dlaczego by zresztą nie mieli go podjąć? Akcje te ułatwiają im gesty i wypowiedzi obrońców i nowych przyjaciół Niemiec, którzy — jak ostatnio min. Byrnes — tak zdecydowanie wyciągają przyjacielską dłoń ku Niemcom, zapominając o potwornościach minionej dopiero co wojny. To rozczuchwała. Jak widzimy — rozczuchwała coraz bardziej.

Naród polski wie, co sądzić o tych żądaniach Niemców i o ich przyjaciółkach. — W niedzielnej manifestacji odpowiedź państwa wyrażona ustami wicepremiera Gomułki, żywiołowo oklaskiwanego przez tysiączkę rzesze manifestantów. Silniejsze oparcie się o Rosję, zbudowanie frontu narodowego i wyłożona praca całego narodu — oto nasza odpowiedź przyjaciołom Niemiec.

Antoni Kawczyński.

Dokoła konferencji pokojowej

USA rezygnują z reparacji, bo na wojnie zarobiły

LONDYN (BBC, 14. 9. — Ostatnie informacje z konferencji paryskiej przynoszą wiadomość o przerwaniu wczorajszych obrad na posiedzeniu komisji polityczno-terytorialnej dla spraw Bułgarii.

Zamieszanie powstało w momencie, gdy delegat grecki złożył poprawkę do traktatu pokojowego z Bułgarią. Wówczas to delegat rosyjski oświadczył, że poprawka grecka, jako złożona po terminie, winna być odrzucona, a jedynie tylko poprawka bułgarska, przedstawiona komisji we właściwym czasie, domagająca się rewizji granic w rejonie zachodniej Tracji, może być przedmiotem dyskusji.

Gdy jednak delegat grecki nalegał w dalszym ciągu na wniesienie jego poprawki na porządek dzienny, przewodniczący komisji Kisieliew zakomunikował zebranym, że musi w tej sprawie porozumieć się z generalnym sekretarzem Narodów Zjednoczonych i dlatego proponuje przerwanie posiedzenia. Stanowisko przewodniczącego spotkało się ze sprzeciwem delegatów Wielkiej Brytanii, Australii, Nowej Zelandii i Grecji oraz Stanów Zjednoczonych. Wobec niemożności dojścia do porozumienia Kisieliew zarządził przerwę — opuszczając zebranie w towarzystwie delegatów ukraińskiego, jugosłowiańskiego i czechosłowackiego.

Powstanie Towarzystwa Przyjaźni polsko-amerykańskiej

WARSZAWA (PAP). — Dziś w Warszawie odbyło się inauguracyjne zebranie towarzystwa przyjaźni polsko-amerykańskiej na które przybył ambasador USA p. Bliss Lane. Wygłoszono szereg przemówień, odczytano depeşe, jaką przesłał do prezydium Premier Osóbka-Morawski. Wybrano zarząd Towarzystwa, którego prezesem został redaktor Pankiewicz, wiceprezesami Minister Eugeniusz Kwiatkowski, wiceminister zdrowia dr Kożuszkin i rektor uniw. warszawskiego prof. Pieńkowski. Wysłano depeşe do Prezydenta KRN Bo

LONDYN (Obsl. wł.) — Na konferencji paryskiej zakończono już prace 2 komisji: terytorialno-politycznej dla traktatu z Rumunią i terytorialno-politycznej dla spraw Finlandii.

NOWY JORK (Obsl. wł.) — W Paryżu komisja, opracowująca traktat pokojowy z Rumunią przyjęła wniosek przewidujący, iż nad wykonaniem traktatu pokojowego z tym krajem czuwać będzie międzynarodowy trybunał sprawiedliwości.

NOWY JORK. — Osiągnięcia w Paryżu między Austrią i Włochami wywołały silną reakcję w Waszyngtonie. „Washington Post”, dziennik amer. stwierdza, że zdaniem kół urzędowych porozumienie to stać się może wzorem dla innych nieporozumień granicznych. Dziennik jednak zaznacza, że nikt nie twierdzi, że wszystkie problemy związane z nieporozumieniami granicznymi, mogą być tak załatwione, jak sprawa Tyrolu.

NOWY JORK (Obsl. wł.) — Przed kilku dniami przewodniczący Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych Spaak zwrócił się do sekretarza generalnego Trygve Lie w sprawie odłożenia sesji Zgromadzenia Ogólnego do 23 października b. r. Obecnie sekretarz generalny Lie podał do wiadomości, że w następstwie jego zapytania, skierowanego do wszystkich członków Zgr. Nar. Zj.

lesława Bieruta, prezydenta USA Trumana i Premiera Osóbki-Morawskiego.

WARSZAWA (PAP). — Do Warszawy przybyła pani I. R. Eden, honorowy dyrektor organizacji „Children's Community Chest” dla ustalenia form pomocy naszej młodzieży. Dziś p. Eden wraz z przedstawicielem P. C. K. wyjechała na tereny województwa Dolno Śląskiego. Projektowane jest stworzenie w okolicach Wrocławia szpitala dziecięcego na 500 łóżek przychodni, ziółków i wzorowych przedszkoli.

Przemówienie ministra Wallace'a

„Chcemy współpracy ze Zw. Radzieckim”

NOWY JORK (PAP). — Minister handlu Wallace wygłosił przemówienie na temat polityki Stanów Zjednoczonych, w którym przestrzegal opierania tej polityki na wzorach brytyjskich. Podkreślił on, że Wielka Brytania prowadzi na Bliskim Wschodzie politykę imperialistyczną. To mogłoby doprowadzić do wojny, w którą mogłyby być wciągnięte Stany Zjednoczone. „Stany Zjednoczone muszą prowadzić własną politykę, opartą na realnych podstawach, oświadczył minister Wallace. Wielka Brytania i Związek Radziecki nie pragną wojny, ale niezależnie od zamiarów tych państw nie-

bezpieczeństwo wojny istnieje”. W dalszym ciągu swego przemówienia minister Wallace powiedział, że mimo, iż Amerykanie bardzo lubią Brytyjczyków jako ludzi, nie mogą wzorować swej polityki zagranicznej na polityce Wielkiej Brytanii. Również polityka Związku Radzieckiego nie powinna być wzorem dla Stanów Zjednoczonych. Zdaniem ministra Wallace w stosunkach międzynarodowych muszą nastąpić wzajemne ustępstwa i kompromisy dla ugrontowania trwałego pokoju. „Istnieje jeszcze na świecie wiele elementów reakcyjnych, które pokładają swą nadzieję w zwycię-

stwie „osi”, a obecnie głoszą przyjaźń dla Stanów Zjednoczonych. Wczorajsi wrogowie, a dzisiejsi fałszywi przyjaciele, pragną wywołać wojnę pomiędzy Ameryką a Związkiem Radzieckim. Marzą oni o tym dniu, w którym Związek Radziecki i Stany Zjednoczone zniszczą się wzajemnie. Nie można nam ulec wpływom tym, czy wewnątrz kraju, czy na arenie międzynarodowej. Pragniemy pokoju i chcemy współpracy ze Związkiem Radzieckim. Jeżeli Zw. Radziecki zrozumie nasze stanowisko wobec Wielkiej Brytanii, to wierzę, że współpraca będzie możliwa. Otóż nie dążymy do ocalenia imperium brytyjskiego oraz zdobycia nafty za wszelką cenę, nawet za cenę życia żołnierzy amerykańskich. Nie chcemy dla zdobycia nafty dopuścić na rywalizację wszechświatową, bo doprowadziłoby to do nowej wojny”. Dalej minister Wallace zaznacza, że prawa małych narodów muszą być respektowane. Żeby to osiągnąć należy wzorować się na polityce prezydenta Roosevelta. Stany Zjednoczone pragną pokoju. Wybory, które odbędą się do Kongresu na jesieni, odbędą się pod hasłem pokoju. Pod tym samym hasłem odbędą się wybory prezydenta Stanów Zjednoczonych w 1948 r.

Z zakończeniu swego przemówienia minister Wallace podkreślił, że Stany Zjednoczone dążą do tego, by tylko ONZ mogła posiadać bombę atomową. Poszczególnym narodom nie wolno będzie wyrabiać bomby atomowej. Również ONZ będzie rozstrzygać kontrole nad strategicznymi bazami lotniczymi. Poza tym żadnemu państwu nie będzie wolno wydatkować na cele uzbrojenia więcej, niż 15% swego budżetu.

Granica polsko-niemiecka — granicą Słowian

PRAGA (PAP). — Dziennik praski „Rude Pravo” zamieszcza artykuł p. t. „Polsko-niemiecka granica jest granicą wszystkich Słowian”, w którym omawiając mowę Byrnesa pisze m. in.: „Niedawna mowa amerykańskiego ministra spraw zagranicznych w Stuttgarcie, która poruszyła sprawę zachodnich granic polsko-niemieckich, dotyczy również bezpośrednio naszej republiki. Przesunięcie bowiem polsko-niemieckiej granicy na wschód oznaczałoby wznowienie niemieckich kleszczy, które obejmowały nasze ziemie. Polska granica na zachodzie jest granicą wszystkich Słowian przeciwko niemieckiej ekspansji na wschód. Fakt, że istnieje dążenie, których skutkiem jest w takiej czy innej formie oznaczaliby wskrzeszenie wielkich Niemiec, dowodzi najlepiej słuszności nowych granic Polski,

zespólnych ze Związkiem Radzieckim i innymi państwami słowiańskimi. Entuzjazm, jaki wywołała w Niemczech stuttgartska mowa amerykańskiego ministra spraw zagranicznych, jest dla wszystkich narodów słowiańskich jedynie bodźcem do jeszcze silniejszej współpracy i silnej obrony przed każdą możliwością ataku ze strony Niemiec. Możliwość te podkreślają pewną konieczność uzupełnienia zawartych już umów sojuszniczych paktów umową ze słowiańską Polską. Zdajemy sobie sprawę z tego, jakie silne zespolenie jest przeznaczaniem przyszłości narodów słowiańskich i jak słuszną i bezstronną jest polityka, która przyjaźń wzajemną słowiańska buduje i rozszerza, zmierzając do wzniesienia trwałych fundamentów prawdziwego pokoju.

